

سبک اندیشه (فرهنگ شناسی)

سبک اندیشه (فرهنگ شناسی) روشی زیربنایی، شکل یافته و شایع و موجّه در یک جامعه است که نوع برخورد فکری؛ معرفتی، احساسی، عاطفی آن جامعه را با عناصر هستی و اسباب زندگی معین کرده است. به عبارت دیگر سبک اندیشه، سیاق و رفتار ادراکی و عصب ادراکی خاصّ است که یک قوم در مواجهه با مسائل خرد و کلان زندگی، از خود بروز می دهد و شامل توانایی های بالقوه و ناتوانی های خفته و نهان و میزان توانش آن در ارتقاء و ترمیم خود هم می شود.

سبک اندیشه ی یک جامعه را می توان با همنشینی بسیار با گروه های اجتماعی، کشف کرد. تحلیل محتوای ادبیات، معماری، شهرسازی، نقاشی، موسیقی، سبک لباس، غذا و آداب و رسوم و بالاخره هنرهای نمایشی یک جامعه بهترین فرصت برای کشف و غبارزدایی از چهره ی سبک اندیشه ی آن جامعه باشد. اما در این میان محصولات نمایشی یک قوم، آینه ی روشنتری برای نشان دادن سبک اندیشه ی آن قوم است. چرا که معمولاً محصولات نمایشی یک جامعه، محلی برای عرضه و تجلّی سبک اندیشه و منطق زندگی آن است و به نوعی آشکارتر، صادق تر و عریان تر از جاهای دیگر، خود را نشان می دهد.

در این باره، این مقاله ها (یک و دو) را بخوانید.